

Statsrådets förordning

om bestämmande av direkta kostnader som förorsakas kommuner av egendomsarrangemang med anknytning till reformen av social- och hälsovården och räddningsväsendet

I enlighet med statsrådets beslut föreskrivs med stöd av 43 § i lagen om genomförande av reformen av social- och hälsovården och räddningsväsendet och om införande av den lagstiftning som gäller reformen (616/2021):

1 §

Tillämpningsområde

Denna förordning innehåller bestämmelser om bestämmande av direkta kostnader som ersätts till kommunerna i enlighet med i 43 § i lagen om genomförande av reformen av social- och hälsovården och räddningsväsendet och om införande av den lagstiftning som gäller reformen (616/2021), nedan *införandelagen*.

2 §

Direkta kostnader

De direkta ersättningsgrundande kostnaderna enligt 43 § i införandelagen beräknas i enlighet med denna förordning endast utifrån skillnaden mellan de kostnader och intäkter som hänförs till kommunens egendom och som förorsakas kommunen på basis av de arrangemang som föreskrivs i 4 kap. i den nämnda lagen. De ersättningsgrundande kostnaderna räknas utifrån de sammanlagda beloppen av alla ovan avsedda kostnader och intäkter för en kommun.

De direkta ersättningsgrundande kostnaderna är faktiska kostnader som uppkommit på prestationsbasis under perioden mellan den 1 januari 2023 och den 31 december 2027. När de direkta kostnaderna räknas, beaktas de överlåtelseförluster som avses nedan i 3 § 1 mom. och de överlåtelsevinster som avses nedan i 4 § 1 mom., vilka uppkommit på prestationsbasis under perioden mellan den 1 juli 2021 och den 31 december 2022. Om ett välfärdsområde utnyttjat sin rätt att förlänga ett hyresavtal beträffande en verksamhetslokal enligt 22 § 2 mom. i införandelagen anses de ersättningsgrundande kostnaderna dock utgöras av de kostnader som hänförs till den ifrågakvarande verksamhetslokalen och som uppkommit på prestationsbasis före utgången av år 2028.

När beloppet av ersättningen räknas, betraktas som direkta ersättningsgrundande kostnader endast sådana kostnader vars uppkomst kommunen inte kunnat påverka genom egna åtgärder och kostnader till den del som kommunen inte kunnat minska dessa genom egna åtgärder.

3 §

Ersättningsgrundande kostnader och bestämmande av vissa kostnader

De kostnader som avses i 2 § 1 mom. är faktiska utgifter enligt kommunens bokföring, vilka sannolikt inte längre genererar någon sådan inkomst som motsvarar dessa. Kostnader är

dessutom planenliga avskrivningar som gjorts från kommunens egendom samt nedskrivningar av sådan egendom och överlåtelseförluster från sådan egendom.

Planenliga avskrivningar och nedskrivningar räknas som en ersättningsgrund enligt de rekommenderade avskrivningstiderna i anvisningen av bokföringsnämndens välfärdsområdes- och kommunsektion, om kommunen inte anger någon motiverad orsak till att använda en annan avskrivningstid.

Med avvikelse från vad som föreskrivs i 1 mom., betraktas som ersättningsgrundande kostnader dock inte

- 1) överlåtelseförluster som uppkommit vid överlåtelse av egendom till ett pris som understiger gängse pris,
- 2) förvaltningskostnader för en kommun,
- 3) finansiella kostnader till den del som de inte kan allokteras till sådan egendom för en kommun som avses i 2 § 1 mom.,
- 4) nedskrivning, vars grund uppkommit före år 2023,
- 5) inverkan av överföring på grundkapitalet av sådana medlemsandelar i samkommuner som avses i 20 § i införandelagen och sådan lös egendom som avses i 23 § i den lagen,
- 6) en andel i ett sådant underskott i en samkommun som avses i 33 § i införandelagen.

4 §

Ersättningsgrundande intäkter och bestämmande av vissa intäkter

Intäkter som avses i 2 § 1 mom. är faktiska inkomster enligt kommunens bokföring och överlåtelsevinster från egendom.

Beloppet av hyresintäkterna från hyran som avses i 22 § i införandelagen räknas för hyrestiden enligt den nämnda paragrafen minst enligt vad som föreskrivs i statsrådets förordning om bestämmande av hyra enligt hyresavtal mellan kommuner och välfärdsområden under övergångsperioden 2023–2026 (272/2022).

Avdrag av semesterlöneskuld som tagits upp i grundkapitalet är inte intäkt.

5 §

Utredningar som krävs för att bevilja ersättning

Finansministeriet fattar beslut om beviljande av ersättning. En kommun som ansöker om ersättning ska för att få ersättning till finansministeriet lämna in en sådan ansökan som avses i 44 § 1 mom. i införandelagen före utgången av år 2027 eller, om ett välfärdsområde beslutat att använda sin rätt att förlänga ett hyresavtal i enlighet med 22 § 2 mom. i införandelagen, före utgången av år 2028.

En utredning över det totala beloppet av direkta kostnader och dess grunder ska läggas fram i ansökan. Utredningen ska innehålla en av kommunen utarbetad

- 1) specifikation över de ersättningsgrundande kostnaderna specificerade enligt räkenskapsperiod,
- 2) specifikation över intäkterna som hänför sig till kostnaderna samt över övriga ersättningsgrundande intäkter enligt räkenskapsperiod,
- 3) skriftlig utredning om avskrivningstiderna för tillgångarna, grunderna för bestämmande av en nedskrivning, grunderna för rivningskostnader och grunderna för de framlagda kostnaderna och intäkterna.
- 4) annan utredning som behövs för att bevilja och bestämma en ersättning än en utredning som avses i 1–3 punkten.

Hyresintäkter utifrån hyresavtal enligt 22 och 25 § i införandelagen och grunderna för att bestämma dessa ska läggas fram enligt verksamhetslokal i enlighet med 2 mom. 2 punkten.

6 §

En revisors utlåtande

Kommunen ska till ansökan foga ett yttrande av en OFGR-revisor om de direkta kostnader som ligger till grund för den ersättning som avses i ansökan. I revisorns yttrande ska det redogöras för

- 1) om kostnaderna baserar sig på vad som föreskrivs i denna förordning,
- 2) om de kostnader och intäkter som lagts fram i ansökan baserar sig på bokföringen,
- 3) avskrivningstiderna för de tillgångar som ingår i kommunens ansökan och som ligger till grund för beräkningen av restvärdet,
- 4) om hyran för verksamhetslokalen bestäms enligt statsrådets förordning om bestämmande av hyra enligt hyresavtal mellan kommuner och välfärdsområden under övergångsperioden 2023–2026.

7 §

Anmälning av uppgifter som påverkar ersättningsbeloppet och återbetalning av ersättning

Bestämmelser om förfarandet vid beviljande av ersättning för kostnader för egendomsarrangemang finns i 44 § i införandelagen.

En kommun som fått ersättning ska underrätta finansministeriet om sådana åtgärder som har vidtagits efter utbetalningen av ersättningen och som inverkar på de kostnader som orsakas av egendomsarrangemangen. Anmälan ska göras omedelbart, dock senast inom tre år från det att ersättningen beviljades. Alla åtgärder och deras inverkan på kostnaderna ska läggas fram i form av en sammanställning i anmälan.

Ändringar i den utredning som kommunen lagt fram enligt 5 § ska läggas fram i anmälan. Dessutom ska kommunen i anmälan lägga fram andra eventuella uppgifter om kostnader och intäkter som kommit fram i efterskott och som inverkar på de ersättningsgrundande kostnaderna. Till anmälan ska fogas ett utlåtande av en revisor enligt 6 §.

8 §

Tillämpning på en samkommuns kostnader

Vad som i denna förordning föreskrivs om en kommuns kostnader tillämpas på sådana kostnader för en sådan samkommun som avses i 32 § i införandelagen, vilka kommunen ansvarat för i enlighet med föreskrifterna i samkommunens grundavtal.

9 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2026.

Helsingfors den 27 november 2025

Kommun- och regionminister Anna-Kaisa Ikonen

Regeringsråd Mervi Kuittinen